

www.gsjournal.ir

Original Research Paper

Lithostratigraphy, facies and evaluation of sedimentation conditions of Late Miocene Lignite Beds based on paleontology and sedimetology evidence, in the eastern area of Tabriz

Enayatallah Haghfarshi¹, Peyman Rezaee^{1*}, Seyed Reza Moosavi Harami², and Mohammad Faridi³

¹ Department of Geology, Faculty of Basic Sciences, University of Hormozgan, Bandar Abbas, Iran

²Department of Geology, Faculty of Basic Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

³Geological Survey of Iran, Tabriz, Iran

ARTICLE INFO

Article history: Received: 2022 May 28 Accepted: 2022 September 01 Available online: 2023 March 21

Keywords: Facies Sedimentary environment Lignite Miocene Tortonian Tabriz

ABSTRACT

The Lignite Beds of Tabriz are among of the Neogene formations in the northwestern area of Iran, which is spread in the eastern suburb of Tabriz. Its sedimentary facies includes the facies groups of fine grains clastics, sandstones, limestones and the facies of lignite, tuff and the microfacies and petrofacies under them. In this study, two stratigraphic sections of these sediments in the eastern part of Tabriz were studied and 171 samples and 42 thin sections were collected and studied. XRD analysis for mineralogy and SEM electron microscopy for 3-dimensional studies were used to identify microfossils. Identified fossils include the genera and species of gastropods, Pelecypods, ostracods, fish, diatoms, charophyte algae, and foraminifera. The studied fossil assemblages includes species from freshwater to euryhaline and marine. The identified sedimentary environments include the lake basin environment, the shallow coastal environment and the marshy lake environment. In the studied sedimentary strata, strong fossil evidence and sedimentological evidence of the marine environment are not observed, at least during its lifetime. Therefore, it is concluded that the marine taxis in these deposits remain and are adapted from a former marine environment.

1. Introduction

The Lignite Beds are spread in the eastern and northwestern suburbs of Tabriz in Sari-dagh Mountain and parts of the inner area of Tabriz city. The deposits of Tabriz's Fish Beds Formation are exposed in the north and northwest of Sahand Volcano, and Maragheh Bone Beds deposits are exposed in the southern and southeastern slopes of Sahand Volcano. Based on previous findings, the age of these strata is equivalent to Poncian or Late Miocene to Lower Pliocene (Rieben, 1935). Newly performed age measurement (Reichenbacher et al., 2011) which was done on both lignite layers and fish layer by Apatite and Zircon fission track methods and biostratigraphy study, led us to the revision of the age of these deposits. Based on the findings of this research, the lignite Beds and fish Beds of

* Corresponding author: Peyman Rezaee; E-mail: p.rezaee@hormozgan.ac.ir

E-ISSN: 2645-4963; Copyright©2023 G.S. Journal & the authors. All rights reserved.

doi: 10.22071/gsj.2022.343773.2001

@ dor: 20.1001.1.10237429.1402.33.1.8.5

Citation:

Haghfarshi, E., Rezaee, P., Moosavi-Harami, S. R., and Faridi, M., 2023. Lithostratigraphy, facies and evaluation of sedimentation conditions of Late Miocene Lignite Beds based on paleontology and sedimetology evidence, in the eastern area of Tabriz. Scientific Quarterly Journal, GEOSCIENCES, 33(1), 127, 3-26. https://doi.org/10.22071/gsj.2022.343773.2001.

Tabriz have the age of Lower Tortonian to Upper Tortonian from Upper Miocene, respectively. This research focuses on the upper part of Tabriz lignite Beds. Its achievements are the introduction of stratigraphy, facies and sub-facies related to these deposits, the collection of identified fossils and the analysis of the sedimentary environment of these deposits. Also, in the sedimentary environment analysis section, the presence of fossils compatible with the marine environment in these deposits is discussed. This study can help to recognize and reconstruct the paleogeography during the Upper Miocene in the region.

2. Research methodology

In this research, two stratigraphic sections were studied. The Sari-Dagh section (Sa) located in the heights of Sari-Dagh with a thickness of 188 meters and the Marzdaran section (Ma) in Marzdaran town with a thickness of 34 meters, both sections located in the eastern area of Tabriz city were studied. The number of collected samples is 171 and the number of thin sections is 42. Karaj Applied Research Center electron microscope, ZEISS SIGMA VP model was used to image two samples containing diatoms. X-ray diffractometric analysis (XRD) of Tabriz Geological Organization was used for mineralogical analysis of an iron carbonate sample. A polarizing microscope was used for petrographic studies. Folk's classifications (Folk, 1980) have been used to name sandstones, and Dunham's classification (Dunham, 1962) and Embry and Klovan (1971) have been used to name carbonate rocks. In order to interpret the paleoecological conditions of the sedimentary basin, the fossils were studied and identified in terms of genus and species, also, the information of fossils identified in previous studies has been used.

3. Results

Field investigation and microscopic studies of Tabriz Lignite Beds led to the classification and naming of facies groups, facies, microfacies and petrofacies, that include: the facies groups of limestones, sandstones, fine-grained clastics and the facies of lignite and tuff and their subsets. The facies group of limestones includes three microfacies groups of mudstone-wackestone, fenestral mudstone and stromatolite bondstone and related microfacies, the facies group of sandstones includes two groups of petrofacies sheet sandstones and delta front sandstone and the facies group of fine-grained clastics includes the facies of laminated marl, massive marl, claystone, and ferruginous mudstone (Table 1). These facies indicate sedimentation in the sedimentary environments of the lake basin, lake shore and swamp margin. The evidence shows that the lake basin is closed. The comparison of the Marzdaran section with the Sari-Dagh section indicates a deeper environment. Field and microscopic studies in Tabriz Lignite Beds led us to the identification of various fossil traces inside these sediments. We classify these fossils into two groups fauna and flora. Animal fossils include: gastropods, bivalve shells, ostracods, fish fossils and foraminifera, and plant fossils include: diatoms, charophyte algae and plant leaf traces. The findings of this research include paleontological, sedimentological and facies evidences indicating that the sediments of Tabriz Lignite Beds were deposited in a lacustrine environment. The absence of major fossil collections and marine indicators is the reason of a dominant non-marine environment.

4. Conclusion

Sedimentary facies, microfacies and petrofacies identified in the studied sections are include of limestone microfacies, sandstone petrofacies, fine-grained clastic facies and lignite and tuff facies. These facies indicate sedimentation in the sedimentary environments of the lake basin, lake shore and swamp margin. On the other hand, the facies evidence and their rapid vertically changes show that this basin is closed. The comparison of the Marzdaran section with the Sari-Dagh section indicates a deeper lake environment in the deposits of this section. The fossil genera and species were identified in these deposits, including bivalves of Mytilopsis, Anodonta, Gastropods of Borysthenia naticina, Hydrobiidae, Gyraulus, Planorbarius, Lymnaea peregra, L. longiscata, Bithynia, Radix, Zonites and Gyralina, Ostracods of Candona, Ilyocypris and Cyprideis, Diatoms Biddulphia, Surirella, Coscinodiscus and Melosira, of Fishes of Leuciscus, Scardinius, Atherina and Aphanius, foraminifera of Ammonia tepida and Plant fossils include Charophyte and Typha and Nelumbo protospeciosa. Most of

<u>المجاوع</u>

these fossils represent the environmental conditions of fresh water to brackish water and a few are adapted to marine conditions. It is concluded that the existing marine fossils can be remnants and adaptations from a previous marine environment. The time period and paleogeography of the studied area confirm this conclusion. ییوند صفحہ نخست: www.gsjournal.ir

سنگچینهنگاری، رخسارهها و ارزیابی شرایط تهنشینی طبقات لیگنیتدار میوسن پسین بر مبنای شواهد فسیلشناسی و رسوبشناختی، در گستره خاوری تبریز

عنایتالله حقفرشی"، پیمان رضایی"*، سید رضا موسوی حرمی^۲ و محمد فریدی"

^۱ گروه زمینشناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران ۲ گروه زمینشناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران ۳ سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور، تبریز، ایران

اطلاعات مقاله	چکیدہ
تاريخچە مقالە:	
تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۰۷	رخسارههای رسوبی آن شامل گروههای رخسارهای آواریهای ریزدانه، ماسهسنگها، سنگهای آهکی و رخسارههای لیگنیتدار، توف و
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۱۰	ریزرخسارهها و رخسارهسنگیهای (پتروفاسیسها) زیر مجموعه آنها هستند. در این پژوهش، دو برش چینهنگاری از این رسوبات در گستره
تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۱/۰۱	خاور تبریز در قالب ۱۷۱ نمونه و ۴۲ مقطع نازک برداشت شده و مورد مطالعه قرار گرفتند. از آنالیز XRD برای کانی شناسی و میکروسکوپ
	الکترونی SEM برای مطالعات سهبعدی در شناسایی میکروفسیلها بهره گرفته شد. فسیلهای شناسایی شده شامل انواع جنسهای شکمپایان
کیدواردها. رخساره	(گاستروپودا)، پلسیپودا، استراکد، ماهی، دیاتومه، جلبک کاروفیت و روزنبران (فرامینیفرا) میباشند. مجموعه دیرینهزیستی مطالعه شده،
محیط رسوبی	شامل جنسهایی از آب شیرین تا مقاوم به شوری و دریایی میباشند. محیطهای رسوبی شناسایی شده شامل محیط حوضه دریاچهای،
لیگنیت	محیط کم ژرفای ساحلی و محیط باتلاقی حاشیه دریاچهای می باشند. در طبقات رسوبی مطالعه شده شواهد فسیلشناسی قوی و شواهد
ميوسن	رسوب شناختی محیط دریایی حداقل در زمان حیات آن مشاهده نمیشود، از این رو، چنین نتیجه گیری میشود که تاکسای دریایی موجود
تور تونين	در این نهشتهها باقی مانده و سازگار یافته از یک محیط دریایی پیشین میباشند.
تبريز	

1- پیشنوشتار

نهشتههای نئوژن در ناحیه تبریز به نام طبقات لیگنیتدار (Lignite Beds) و ماهی دار تبریز (Fish Beds) و در ناحیه مراغه نهشتههای استخوان دار مراغه (Bone Beds) شناخته می شوند (Fish Beds) و در ناحیه مراغه نهشتههای استخوان دار مراغه (Bone Beds) به عنوان سازند غیر رسمی می باشند. طبقات لیگنیت دار در حومه خاوری و شمال باختری تبریز در کوه ساری داغ و بخش هایی از ناحیه داخلی شهر تبریز گسترش دارند. نهشتههای سازند ماهی دار تبریز در نواحی شمال و شمال باختری آتشفشان سهند و نهشتههای استخوان دار مراغه در دامنه های جنوبی و جنوب خاوری آتشفشان سهند رخنمون دارند. مهم ترین ساختار زمین ساختی ناحیه، گسل تبریز می باشد که جداکننده طبقات مورد مطالعه از نهشتههای سازند قرمز فوقانی در ناحیه است (شکل های ۱ و۲). کسل امتداد لغز تبریز با محل بر خور د صفحات عربی و اور اسیا بر زون بر خور دی کمان – کمان نئو تتیس منطبق می باشد. شواهد زمین شناسی، فعالیت های زمین ساختی مدین در ادوم را می ساختی می باشد. شواهد زمین شناسی، فعالیت مای زمین ساختی مدیدی را در زمان میوسن بالایی در منطقه نشان می دهد (; 2007)

Allen et al., 2004; Axen et al., 2001; McKenzie,1972). حرکات زمین ساختی گسل تبریز در زمان میوسن بالایی نقش اساسی در تشکیل حوضههای رسوبی نئوژن ناحیه تبریز داشته است (Kelts and Shahrabi, 1986). به باور فریدی و خدابنده (۱۳۹۰، الف و ب) محدود بودن رخنمونهای این واحد سنگی به گسل شمال تبریز، گویای تشکیل حوضه رسوبی این نهشتهها در اثر حرکات امتدادلغزی این گسل و ایجاد پهنههای تراکششی (transtensional)، در زمان میوسن بالایی بوده است.

۲- پیشینه مطالعات

پیرامون پیشینه پژوهش ها در این نهشته ها، به اختصار می توان به موارد زیر اشاره نمود: رسوبات لیگنیت دار میوسن بالایی ناحیه تبریز نخستین بار توسط مورای (Murray, 1859) مورد مطالعه قرار گرفتند. استلین (Stehlin, 1931) دندان پستاندار متعلق به Hipparion gracile را شناسایی کرد که سن پونسین تا پلیوسن پیشین را نشان

* نويسنده مسئول: پيمان رضايي؛ E-mail: p.rezaee@hormozgan.ac.ir

ماخذنگاری:

حقفرشی، ع.، رضایی، پ.، موسوی حرمی، س. ر.، و فریدی، م.، ۱۴۰۲، سنگ چینهنگاری، رخسارهها و ارزیابی شرایط تهنشینی طبقات لیگنیتدار میوسن پسین بر مبنای شواهد فسیل شناسی و رسوب شناختی، در گستره خاوری تبریز. فصلنامه علمی علوم زمین، ۱۳۳ (۱)، ۱۷۷ ۳-۲۶. 2022.343773.2021/gsj.2022.343773

حقوق معنوى مقاله براى فصلنامه علوم زمين و نويسندگان مقاله محفوظ است. 🔰 dor: 20.1001.1.10237429.1402.33.1.8.5

doi doi: 10.22071/gsj.2022.343773.2001

dor: 20.1001.1.1023

This is an open access article under the by-nc/4.0/ License (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

میداد. ریبن (Rieben, 1935) نتیجه مطالعات خود را پیرامون زمین شناسی منطقه آذربايجان شامل طبقات ليگنيتدار و طبقات ماهىدار تبريز منتشر ساخت. معین وزیری و سبحانی(۱۳۵۶) مارن های سبز زغال دار و رسوبات ماهی دار در منطقه خلعت يوشان تبريز را به صورت توصيفي ارائه كردند. افتخارنزاد و همكاران (١٣٧٠) نقشه زمین شناسی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰ ، اسدیان (۱۳۷۲) نقشه و گزارش با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ فریدی و خدابنده (۱۳۹۰، الف و ب) نقشههای زمین شناسی کرگه و تيريز ۱ به مقياس ۱:۲۵۰۰۰ مربوط به اين ناحيه را منتشر كردند. حق فر شي (۱۳۸۹ الف) در پژوهشی با مطالعه رخسارهها و معیارهای رسوبشناختی و دیرینهشناسی، محیط رسوبی این حوضه را تعیین و مدل رسوبی برای تشکیل رسوبات ارائه کرد. شېږي (۱۳۹۳) يا مطالعه رسويات ليگنيتي اين سازند، ضمن شناسايي آثار گياهي يافته شده در این رسوبات، نهشته های لیگنیتی را از نظر زیست شاخص ها (بایومار کرها) مورد مطالعه قرار داده است. صبوري و همكاران (Sabouri et al., 2012) در پژوهش خود ضمن شناسایی تعدادی فسیل نرمتنان، مطالعه پالینولوژی (گرده شناسی) بر روی این نهشتهها انجام داد که به شناسایی تعدادی از فسیلهای نرمتن و نوع يوشش گياهي ناحيه در زمان ميوسن بالايي انجاميد. ريشن باخر و همكاران (Reichenbacher et al., 2011) در یژوهش خود ضمن شناسایی تعدادی آثار فسیلی نرم تنان، ماهی، دیاتومه و استراکود در این طبقات و نیز طبقات ماهیدار تبریز، آنالیز

سنسنجی و زیست چینه نگاری و نیز تحلیلی بر محیط رسوبی و جغرافیای دیرینه این حوضههای رسوبی انجام داده اند. کارنوال و همکاران (2011, Carnevale et al.) در پژوهش خود، با مطالعه آثار و بقایای فسیل های ماهی پیدا شده در این رسوبات، گونه جدیدی از ماهی جنس Atherina را توصیف و نام گذاری نموده اند. گابریلین و همکاران (2012, Gabrielyan) در مطالعه خود بر روی فسیل گیاهی به دست آمده از این رسوبات، جنس و گونه آن را شناسایی کردند. حق فرشی (۱۳۸۹ الف، ب، پ؛ ۱۳۹۲, ۱۳۹۳، ۱۳۹۵) پیرامون موضوعات مختلف مانند: تشکیل کانی های ژیپس و انیدریت و مراحل دیاژنزی آنها، رخساره کالکریت و ویژگی های آن، تفکیک سازند لیگنیت دار تبریز به دو عضو، تشکیل کنکر سیونهای آهن دار و سرانجام، آثار زیستی گیاهی و جانوری در این نهشته ها به مطالعه پرداخته است.

بر اساس یافتههای پیشین برای این طبقات، سنی معادل پونسین یا میوسن پسین تا پلیوسن زیرین تعیین شده است (Rieben, 1935). سنسنجی انجام شده جدید (Reichenbacher et al., 2011) که بر روی هر دو طبقات لیگنیتدار و طبقات ماهیدار به روشهای پراش آپاتیت و زیر کن (Apatite and Zircon Fission track) و مطالعه زیست چینهنگاری انجام شد، سبب بازنگری در سن این نهشتهها گردید. بر اساس یافتههای این پژوهش، طبقات لیگنیتدار و طبقات ماهیدار تبریز به ترتیب دارای سن تورتونین زیرین تا تورتونین بالایی از میوسن بالایی میباشند (شکل۳).

شكل ١- موقعيت منطقه مورد مطالعه در شمال باختر ايران، (مستطيل تيره).

Figure 1. The location of the study area in the northwest of Iran, (dark rectangle).

شکل ۲- تصویر ماهوارهای ناحیه تبریز و محدوده رخنمون طبقات لیگینتدار تبریز، نگاه به سوی شمال خاوری.

Figure 2. Satellite image of Tabriz area and the area of lignite Beds outcrop, looking towards the NE.

شکل a-a) جایگاه چینهشناسی طبقات لیگنیتدار، ماهیدار تبریز و سازند استخواندار مراغه (Stöcklin and Setudehnia,1991)، d) سن بازنگری شده طبقات لیگنیتدار و ماهیدار تبریز (Reichenbacher et al., 2011).

Figure 3. a) The stratigraphic position of the lignite Beds, Fish Beds and Maragheh Bone Beds formations, (Stöcklin and Setudehnia,1991); b) Revised age of the lignite Beds and Fish Beds (Reichenbacher et al., 2011).

10360k

طبقات ماسه سنگی و کنگلومرایی بیشتری در مقایسه با بخش بالایی هستند، گسترش جانبی لایه ها کمتر بوده و تنوع رخساره ها کمتر از بخش بالایی می باشد. همچنین بخش بالایی دارای لایه های نازک تری نسبت به بخش زیرین بوده و بنابراین تغییرات رخساره ای در جهت قائم در آن سریع تر است. افزون بر آن، بخش بالایی دارای لیگنیت بیشتر بوده و ساختهای لامیناسیون های افقی فراوان، فسیل های ماهی، دو کفه ای و شکم پا و استراکود در این بخش تقریبا به طور فراوان دیده می شوند و رگه های ژیپسی ثانویه در این طبقات گسترش بیشتری دارند (شکل های ۴، ۵ و ۶). بررسیهای صحرایی و چینهشناسی طبقات لیگنیتدار تبریز در این پژوهش نشان میدهند که این نهشتهها را میتوان به دو بخش یا عضو (nember) تفکیک نمود که با یکدیگر همبری ناهمشیب دارند. وجود تفاوتهای عمده در رنگ ظاهری و رخسارههای بخش زیرین (یا قدیمیتر) نسبت به بخش بالایی عامل این تفکیک طبقات لیگنیتدار است. طبقات عضو زیرین دارای رنگهای زرد، قهوهای تا قرمز می باشد، ولی بخش بالایی این طبقات دارای رنگهای چیره سبز و خاکستری است (حق فرشی، ۱۳۸۹ الف؛ شکل ۴). رخسارههای سیلیسی آواری بخش زیرین دارای

شکل۴- a) نمای بخش زیرین طبقات لیگنیتدار تبریز- نگاه به سوی جنوب خاوری، b) نمای بخش بالایی طبقات لیگنیتدار تبریز ناحیه نگین پارک – نگاه به سوی سمت باختر.

Figure 4. a) The view of the lower part of the lignite Beds, looking towards the SE; b) The view of the upper part of the lignite Beds, Negin Park area - looking towards the west.

شکل۵ – طبقات لیگنیتدار تبریز در ناحیه خاوری شهر تبریز – نگاه به سوی خاور.

Figure 5. The lignite Beds in the eastern area of Tabriz city - looking towards the east.

شکل ۶- نقشه زمینشناسی حومه خاوری تبریز و گستره نهشتههای مورد مطالعه، موقعیت برشهای چینهشناسی مورد مطالعه (Sa وMa) در نقشه مشخص شدهاند (حق فرشی، ۱۳۸۹ الف).

Figure 6. The geological map of the eastern suburbs of Tabriz and the extent of the studied deposits, the position of the studied stratigraphic sections (Sa and Ma) are specified in the map (HaqhFarshi, 2011).

این پژوهش بر روی بخش بالایی طبقات لیگنیتدار تبریز متمرکز است. دستاوردهای آن، معرفی سنگ چینهنگاری، رخسارهها و زیررخسارههای مربوط به این نهشتهها، مجموعه فسیلهای شناسایی شده و تحلیل محیط رسوبی این نهشتهها است. همچنین در بخش تحلیل محیط رسوبی، پیرامون حضور فسیلهای سازگار با محیط دریایی در این نهشتهها بحث و بررسی قرار می گیرد. این مطالعه می تواند به شناخت و بازسازی جغرافیای دیرینه در طی میوسن بالایی در منطقه کمک نماید.

۳-روش پژوهش

در این پژوهش، دو برش چینهشناسی مورد مطالعه قرار گرفتند. برش ساریداغ (Sa) واقع در ارتفاعات ساریداغ با ستبرای ۱۸۸ متر و برش مرزداران (Ma) در شهرک مرزداران با ستبرای ۳۴ متر، هر دو برش واقع در ناحیه خاور شهر تبریز مورد مطالعه قرار گرفتند (شکلهای ۷ و ۸). به سبب فرسایش پذیری زیاد این نهشتهها و وجود ستبرای حدود ۱ متری خاک سطحی بر روی سنگ بستر در بیشتر مکانها، استفاده از برشهای موجود پیشین کنار راهها و جادهها گریزناپذیر بود، از این رو، برش

Ma نسبت به برش Sa دارای طول ستبرای مطالعه کمتری میباشد. تعداد نمونههای برداشت شده ۱۷۱ عدد و تعداد مقاطع نازک ۴۲ عدد میباشد. جهت تصویربرداری از دو نمونه حاوی دیاتومه از دستگاه میکروسکوپ الکترونی مدل دستگاه ZEISS SIGMA VP مرکز پژوهشهای کاربردی کرج، استفاده شد. از آنالیز دیفراکتومتری اشعه ایکس (XRD) سازمان زمین شناسی تبریز برای آنالیز کانی شناسی یک نمونه کربنات آهن دار استفاده گردید (شکل ۹).

برای مطالعات سنگنگاری از میکروسکوپ پلاریزان استفاده گردید. برای نام گذاری ماسهسنگها از ردهبندی فولک (Folk, 1980) و برای نام گذاری سنگهای کربناته از ردهبندی دانهام (Dunham, 1962) و امبری و کلوان (Embry and Klovan, 1971)استفاده شده است. جهت تفسیر شرایط دیرین بوم شناسایی (پالئواکولوژی) حوضه رسوبی، فسیل ها از نظر جنس و گونه مورد مطالعه و شناسایی قرار گرفتند و از اطلاعات فسیل های شناسایی شده در مطالعات پیشین استفاده شده است. ستون چینهنگاری رسم شده برداشت شده از بخش بالایی نهشته ها در شکل ۸ ارائه گردیده است.

<u>المجاوعة</u>

شکل ۷- بخشی از برش مورد مطالعه ساریداغ مربوط به بخش بالایی سازند، ناحیه خاور تبریز - نگاه به سوی جنوب خاوری.

Figure 7. A part of the studied section of Sari Dagh related to the upper part of the formation, Area of east of Tabriz, looking towards the SE.

شکل۸ – ستون سنگ چینهنگاری دو برش مورد مطالعه طبقات لیگنیتدار تبریز، توجه شود که برش های Sa1 تا Sa5 به ترتیب از پایین به بالا طبقات و پیوسته هستند. موقعیت دو برش در نقشه زمینشناسی (شکل ۷) آورده شدهاند.

Figure 8. The stratigraphic column of the two studied sections of Tabriz lignite Beds, it should be noted that the sections Sa1 to Sa5 are continuous from the bottom to the top respectively. The location of the two sections are shown in the geological map (Figure 7).

شكل ۹- آناليز XRD نمونه كربنات آهن (سيدريت).

Figure 9. XRD analysis of iron carbonate (siderite).

۴- چینهنگاری طبقات لیگنیتدار تبریز

طبقات لیگنیتدار واقع در حومه خاوری شهر تبریز به گونه یک ساختار بالاجسته (Pop- up structure)، در بخش زیرین خود مرز گسلی با سازند قرمز فوقانی و در بخش بالایی خود مرز غیرهم شیب (با زاویه کم) با طبقات ماهیدار (Fish Beds) و در بخش هایی، مرز هم شیب با نهشته های آبرفتی رودخانه ای دارند (شکل ۱۰). ستبرای طبقات لیگنیتدار واقع در حومه خاوری شهر تبریز ۴۰۰ متر بر آورد می شود. چنانچه در پیش گفتار نیز بیان شد، این سازند به دو بخش زیرین و بالایی قابل تقسیم است. بررسی و برداشت صحرایی طبقات لیگنیتدار تبریز و مطالعات میکروسکوپی به طبقه بندی و نام گذاری گروه های رخساره ای، رخساره ها، ریزرخساره ها و رخاره سنگی های مختلفی انجامید که شامل: گروه رخساره ای سنگی های آهکی،

ماسه سنگها، آواری ریزدانه و رخساره های لیگنیت و توف و زیر مجموعه های آنها می باشند. گروه رخساره ای سنگ های آهکی شامل سه گروه ریز رخساره مادستون – وکستون، فنسترال مادستون و استروما تولیت باندستون و ریز رخساره های مربوطه، گروه رخساره ای ماسه سنگ ها شامل دو گروه رخساره سنگی ماسه سنگ های ورقه ای (Sheet s.s.) و ماسه سنگ جلو دلتا (Delta front) و گروه رخساره ای آواری های ریز دانه در بردارنده رخساره های مارن توده ای، مارن لامینه ای، رس سنگ و گلسنگ آهن دار می باشد (جدول ۱). تصاویر صحرایی و میکرو سکو پی از رخساره ها، ریز رخساره ها و رخساره سنگی های مورد مطالعه در شکل های ۱۱ و ۱۲ آورده شده اند.

شکل ۱۰ – a) مرز بالایی غیرهمشیب طبقات لیگنیتدار با طبقات ماهی دار تبریز، ناحیه کر گه در خاور تبریز، نگاه به سوی شمال خاوری، b) مرز گسلی طبقات لیگنیتدار با سازند قرمز فوقانی، ارتفاعات ساری داغ خاور تبریز، نگاه به سوی شمال باختری.

Figure 10. a) The upper unconformity boundary of the lignite Beds with the fish Beds in Karga area in the east of Tabriz, looking towards the northeast, b) The fault boundary of the lignite Beds and the upper Red Formation, Sari Dagh highlands in east of Tabriz, looking towards the northwest.

جدول ۱-طبقهبندی رخسارهها و شرایط تشکیل آنها در گستره مورد مطالعه.

Table 1. Classification of facies and conditions of their formation in the studied area.

	Facies group, Facies, Microfacies, Petrofacies				Sedimentary environment, Creation condition, Chemical conditions of water		
1	Facies group of Limestones	Microfacies group of Type A (Mudstone-Wackestone)	Mudstone microfacies Bivalve bioclast wackestone microfacies Ostracod bioclast wackestone microfacies Bivalve ostracod bioclast packstone microfacies	Shallow beach Area and photic zone of open and deep lakes The initial deposit has a lake origin, Emerging of the sediments from the water at the edge of the lake and exposing to the air (Intensity or emerging time less than calcrete)			
		Microfacies group of Type B (Fenestral mudstone)	Fenestral bioclast mudstone microfacies Fenestral mudstone microfacies				
		Microfacies group of Type C (Stromatolite Boundstone)	Stromatolite Boundstone microfacies	Shallow beach Area and Freshwater environment			
		Microfacies group of Type D (Calcrete)	Microfacies of peloid mudstone, Fenestral root mudstone, peloid Fenestral mudstone, Fenestral bioclast root wackestone, Fenestral bioclast chara wackestone, Sand packstone	The initial d exposuring to a	initial deposit has a lake origin, Emerging of the sediments from the water an rring to air at the margin of a shallow lake with low energy conditions, indicativ semi-arid climate periods.		
2	Facies group of Sandstones	Petrofacies group of Type E (Sheet Sandstones) Sandstones	Petrofacies of Quartz arenite, Arkose, Subarkose, lithic arkose	Subgroup E1 (Sandstone- Claystone)	1 Shallow and marginal environment (Shoreface), progress and retreat of the lake due to climate changes		
				Subgroup E2 (Individual sheet Sandstone)	Subgroup E2-1 Subgroup E2-2	The flow of turbidity current, the rise of the lake water level The progressing of the delta towards the basin, the lowering of the lake water level	
		Petrofacies group of Type F (Delta front Sandstone)	Quartz arenite Petrofacies Subarkose Petrofacies	Sedimentation inside ditributary channels		inside ditributary channels	
	Facies group of fine grain clastics	Mass	ive marl facies		The production of carbonate materials	Oxic conditions	
		Laminated		ated marl facies	In both offshore and shallow	with the Inflowing of fine-grained debris	Anoxic conditions
3		Mudstone facies		marginal areas	Inflo	w of more debris into the basin	
		Claystone facies			lack of production or Inflowing of carbonate materials		
		Ferruginous mudstone facies		Delta and swamp environment	nd p High carbonate and low sulfide activity nent		
4	Lignite facies			Marginal and inter-delta lake environments, humid weather, lack of clastics, stable conditions of the lake surface, the presence of large amounts of macrophytes in the marginal swamps.			
5	Tuff facies	Crystal lithic tuff petrofacies		Sedimentation turbidity flow a	inside the basin through and falling from the air.	the transfer of volcanic and detrital materials by	

شکل a-۱۱) تناوب رخساره های کربناتی، لیگنیتی و مارنی در برش ساری داغ، سوی نگاه به سوی جنوب؛ bivalve) ریزرخساره بایوالو (bivalve) بایوکلاست وکستون در دید میکروسکوپی، (نور PPL)؛ c) نمای رخساره سنگ آهک (ریز رخساره فنسترال مادستون)، برش ساریداغ نگاه به سوی خاور؛

Figure 11. a) Alternation of carbonate, lignite and marl facies in Sari Dagh section, looking towards the south; b) Bivalve bioclast wackestone microfacies in microscopic view, (PPL light); c) View of limestone facies (Fenestral mudstone microfacies), Sari Dag section, looking towards the east;

J9965

شکل ۹۱-b) ریزرخساره فنسترال مادستون در دید میکروسکپی، (نور PPL)؛ e) ریزرخساره استروماتولیت باندستون در نمونه دستی؛ f) ریزرخساره استروماتولیت باندستون (نور PPL)؛ g) ریزرخساره فنسترال روت (Root) مادستون، برش مرزداران، سوی نگاه شمال؛ h) ریزرخساره فنسترال بایو کلاست روت و کستون، حاوی مقطع ریشههای گیاهی و قطعات صدف، (نور PPL)؛ i) رخساره ماسهسنگ گروه رخساره نوع ماسهسنگ ورقهای (S. S. S.) (E) در بین رخساره گلسنگ، برش ساری داغ، نگاه به سوی خاور؛ j) رخساره سنگی لیتیک آر کوز، نور XPL)؛ k) ماسهسنگ گروه رخساره نوع جلو دلتا (F)، برش ساری داغ (به علت شیب دار بودن طبقه در عکس چرخش ایجاد شده است)؛ l) رخساره سنگی ساب آر کوز، نور XPL

Figure 11. d) Fenestral mudstone microfacies in microscopic view (PPL light); e) Bondstone stromatolite microfacies in hand sample; f) Bondstone stromatolite microfacies (PPL light); g) Fenestral root mudstone microfacies, Marzdaran section, looking toward north; h) Fenestral bioclast root wackestone, containing sections of plant roots and shell fragments, (PPL light); i) Sandstone facies of type sheet sandstone (E) in between mudstone facies, Sari Dag section, looking towards the east; j) lithic arkose Petrofacies, (XPL light); k) Sandstone facies of type Delta front Sandstone (F), Sari Dagh section (due to the slope of the layer, image is rotated); l) Subarkose Petrofacies (XPL light).

شکل ۱۲ – a) رخساره مارن تودهای در نمونه دستی، حاوی استراکودها، برش ساریداغ؛ b) رخساره مارن لامینهای، در برش مرزداران؛ c) رخساره گلسنگ آهندار در برش ساریداغ، نگاه به سوی جنوب؛

Figure 12. a) Massive marl facies in hanf sample, contains ostracods, Sari Dagh section; b) Laminated marl facies, Marzdaran section; c) Ferruginous mudstone facies, Sari Dagh section, looking toward the south;

شکل ۱۲-b) کنکرسیون سیدریتی در رخساره گلسنگ آهندار، برش ساریداغ؛ e) دید میکروسکوپی از کربنات آهن (سیدریت) در رخساره گلسنگ آهندار، (نور PPL)؛ f) رخساره لیگنیت، برش ساریداغ، نگاه به سوی خاور؛ g) رخساره توف ، برش مرزداران، سوی نگاه به سوی شمال؛ h) مقطع میکروسکوپی از رخساره سنگی کریستال لیتیک توف، علامتهای پیکان در تصویر قطعات شیشه را نشان میدهند (نور PPI).

Figure 12. d) Siderite concretion in Ferruginous mudstone facies, Sari Dagh section; e) Microscopic view of iron carbonate (siderite) in Ferruginous Mudstone facies, (PPL light); f) Lignite facies, Sari Dagh section, looking towards the east; g) Tuff facies, Marzdaran section, looking towards the north; h)Microscopic view of Crystal lithic tuff petrofacies, arrow marks in the image show glass fragments (PPI light).

۵-نتایج و بحث

برای بررسی و تحلیل محیط رسوبی طبقات لیگنیتدار تبریز از دو نوع شواهد فسیلشناسی و رسوبشناختی استفاده شده است. در شواهد فسیلشناسی، از بقایای فسیلی جانوری و گیاهی و سازگاری آنها با میزان شوری آب استفاده گردیده و در شواهد رسوبشناختی، از آثار ساختهای رسوبی، کانیشناسی و چینهشناسی بهره گرفته شده است.

1-5- شواهد فسیلشناسی در طبقات لیگنیتدار

مطالعات صحرایی و میکروسکوپی در رسوبات لیگنیتدار تبریز به شناسایی آثار فسیلی متنوعی در داخل این رسوبات انجامید. این آثار را به دو گروه جانوری (Fauna) و گیاهی (Flora) طبقهبندی میکنیم. فسیل های جانوری شامل: صدف های شکمپایان، صدف های دوکفه ای، استراکود، فسیل ماهی و روزنبران و فسیل های گیاهی شامل: دیاتومه ها، آثار جلبک کاروفیت و آثار برگ گیاهی میباشند که در زیر به تفضیل مورد بررسی قرار می گیرند:

- آثار زیستی جانوری (Fauna)

الف) شگمپایان (گاستروپودها): صدفهای شکمپایان از آثار فسیلی فراوان در این نهشتهها میباشند. بیشترین تجمعات این صدفها در داخل طبقات لیگنیت دار همراه با سنگ آهک ها میباشند و گاه به صورت پراکنده در داخل سایر رسوبات از جمله لایه های مارن توده ای دیده میشوند. مطالعه این صدف ها به شناسایی تعداد ۱۰ جنس و گونه انجامیده است (جدول ۲ و شکل ۱۳). لازم به یاد آوری می باشد که سه جنس انتهایی جدول توسط صبوری و همکاران (Sabouri et al., 2012) مورد شناسایی قرار گرفته اند. تاکسای شناسایی شده در کل ساز گار با محیط های آب شیرین، لب شور و خشکی هستند که در ادامه مورد بررسی قرار گرفته اند.

ب) پلسیپودها: صدفهای دو کفه ای معمولا به صورت تجمعات صدفی در داخل لایه های ناز ک مارنی دیده می شوند ولی گاهی نیز در داخل رسوبات مارنی توده ای به صورت پراکنده یافت می شوند. (جدول ۲ و شکل ۱۳) تاکسای شناسایی شده ساز گار با محیط آب شیرین و لب شور هستند.

ج) استراکودها: از جمله دیگر فسیل های قابل مشاهده که به فراوانی در این رسوبات یافت می شوند، استراکودها (Ostracod tests) می باشند. تصویر برداری میکروسکوپ الکترونی و مطالعات انجام گرفته بر روی این استراکودها توسط ریشن باخر و همکاران (Reichenbacher et al., 2011)، به شناسایی ۳ جنس و گونه انجامیده است (جدول ۲ و شکل ۱۴). تاکسای شناسایی شده ساز گار با محیط آب شیرین و لب شور هستند (Gliozzi et al., 2017; Choi et al., 2020).

د) روزن بران: طی مطالعات میکروسکوپی توسط صبوری و همکاران (Sabouri et al., 2012) بر روی این رسوبات، روزن بر کفزی جنس Ammoniatepida یافته شد. این روزن بر کفزی (Bentic) بوده و ساز گار با شرایط لب شور محیط دریایی می باشد (Lintner et al., 2020) (جدول ۲ و شکل ۱۵).

ه) اسکلت ماهی: حضور فسیل ماهی در رسوبات ماهیدار تبریز از دیرباز مورد شناسایی قرار گرفته بود. مکنوم (Mequenem, 1906) از داخل این رسوبات، بقایای ماهیهایی را پیدا کردکه Brachylebias persicus کونه نامیده شد. مطالعات بعدی بر روی این فسیلهای ماهی به تشخیص گونه Leucicus انجامید (معینوزیری و امینسبحانی، ۱۳۵۶). همچنین گادانت (Prim, 1908) با مطالعه بررسیهای انجام شده توسط پریم (Prim, 1908) پیشنهاد کرد که نام این فسیلها به نام جدید Aphanius persicus اصلاح شود. در مطالعات صحرایی از داخل رسوبات سازند لیگنیتدار برای نخستین بار فسیلهای ماهی پیدا شدکه با مطالعه توسط کارنوال و همکاران (Carnevale et al., 2011)

بر روی این نمونهها، گونه جدیدی از ماهی جنس Atherina مورد شناسایی در جدول ۳ مجموعه ماهیهای شناسایی شده در طبقات لیگنیتدار آمده قرار گرفت و Atherina atropatiensis نامگذاری گردید (شکل ۱۶). همچنین است.

جدول ۲- مجموعه فسیل های شناسایی شده در طبقات لیگنیتدار و شرایط بومشناسی (اکولوژی) زیست آنها.

Table 2. Collection of fossils identified in lignite Beds and their ecological conditions.

Fauna/Flora	Genus /Species	Ecology
Divelves	Dreissenidae Mytilopsis cf. leucophaeata	Brackish
Divalves	Unionidae Anodonta sp.	Freshwater
	Valvatidae Borysthenia naticina	Freshwater
	<i>Hydrobiidae</i> sp.	Freshwater
	Planorbidae Gyraulus sp.	Freshwater (brackish)
	Planorbidae Planorbarius cf. comeus	Freshwater (brackish)
Castronada	Lymnaeidae Lymnaea cf. peregra	Freshwater (brackish)
Gastropoua	Lymnaeidae Lymnaea cf. longiscata	Freshwater (brackish)
	Bithyniidea Bithynia sp. (Operculum)	Freshwater (brackish)
	Lymnaeidae Radix sp.	Freshwater (brackish)
	Zonitidae cf. Zonites sp.	Terrestrial
	Pristilomatidae Gyralina sp.	Terrestrial
	Candona cf. iliensis	Freshwater
Ostracods	Ilyocypris gibba	Freshwater- brackish
	Cyprideissublittoralis adentata	Brackish
	<i>Biddulphia</i> sp.	marine
Diatoms	Surirella sp.	euryhaline
Diatoms	Coscinodiscus cf. gigas	marine
	<i>Melosira</i> sp.	euryhaline
Foraminifer	Ammonia tepida	Brackish

جدول ۳- مجموعه فسیل های ماهی شناسایی شده در طبقات لیگنیتدار و شرایط بومشناسی (اکولوژی) زیست آنها.

Table 3. Collection of fish fossils identified in lignite layers and their ecological conditions.

Fishes							
Family	Genus	Species	Ecology				
Cyprinidae	Leuciscus	aff. Leuciscus sp.	Freshwater (brackish)				
	Scardinius	aff. Scardinius sp.	Freshwater(brackish)				
Atherinidae	Atherina	Atherina atropatiensis	Marine-euryhaline				
Cyprinodontidae	Aphanius	Aphanius persicus	euryhaline				

شکل ۱۳- شکمپایان و دو کفهای های شناسایی شده در رسوبات از هر دو برش ساریداغ و مرزداران.

a) Lymnaea cf. longiscata; b) Lymnaea cf. peregra; c) Valvatidae borysthenia; d) Planorbidae gyraulus; e) Operculum of Bithyniidea Bithynia; f) Hydrobiidae; g) Unionidae anodonta; h) Dreissenidae Mytilopsis cf. leucophaeata; i) Planorbarius cf. comeus; j) Zonitidae cf. Zonites sp.; K) Pristilomatidae Gyralina sp.

Figure 13. Gastropods and Bivalves identified in sediments from both Sari Dag and Marzadaran sections.

a) Lymnaea cf. longiscata; b) Lymnaea cf. peregra; c) Valvatidae borysthenia; d) Planorbidae gyraulus; e) Operculum of Bithyniidea Bithynia; f) Hydrobiidae; g) Unionidae anodonta; h) Dreissenidae Mytilopsis cf. leucophaeata; i) Planorbarius cf. comeus; j) Zonitidae cf. Zonites sp.; K) Pristilomatidae Gyralina sp.

شکل ۱۴- استراکدهای مطالعه شده از طبقات لیگنیتدار در برش ساریداغ (نوار مقیاس ۱۰۰ میکرون است): a-c) *Candona* cf. *iliensis*; d-g) *Ilyocypris gibba*; h-o) *Cyprideis sublittoralis adentata*, (Reichenbacher et al., 2011) (Scale bar is 100 microns).

Figure 14. The studied ostracods from the lignite Beds in Sari Dagh section: a-c) *Candona* cf. *iliensis* d-g) *Ilyocypris gibba*; h-o) *Cyprideis sublittoralis adentata*, (Reichenbacher et al., 2011) (Scale bar is 100 microns).

شکل ۱۵- روزنبر Ammonia tepida برش ساریداغ (Sabouri et al., 2012) (اندازه نوار مقیاس ۱۰۰ میکرون).

Figure 15. foraminifera *Ammonia tepida* Sari Dagh section (Sabouri, et al., 2012) (Scale bar is 100 microns).

a) Atherina atropatiensis; b) Aphanius persicus (وج)، ۲۹- فسیل اسکلت ماهی از طبقات لیگنیت دار (برش مطالعه مرزداران، طبقه رسوبی شماره ۱ و ۶)، Aphanius persicus (اسکلت ماهی از طبقات لیگنیت دار (برش مطالعه مرزداران، طبقه رسوبی شماره ۱ و ۶)، Reichenbacher et al., 2011; Carnevale et al., 2011)

Figure 16. Fish skeleton fossils from lignite Beds (Marzdaran study section, sedimentary layers No. 1 and 6), a) *Atherina atropatiensis*; b) *Aphanius persicus* (Reichenbacher et al. 2011; Carnevale et al., 2011).

- آثار زیستی گیاهی (Flora)

فسیلهای گیاهی شامل دیاتومهها، کاروفیت ها و فسیل گیاهی برگ می باشند. **الف) دیاتومهها:** با استفاده از میکروسکوپ الکترونی (SEM) نوعی از دیاتومهها (Diatom's frustules) در این نهشتهها شناسایی شد. البته به علت عمل تراکم و دیاژنز، بیشتر آنها قطعه قطعه و شکسته شدهاند، از این رو، بیشتر نمونههای موجود،

تنها تا سطح جنس مورد شناسایی قرار گرفتهاند. در مطالعات ریشن باخر و همکاران (Reichenbacher et al., 2011) بر روی این رسوبات، دو جنس *Surirella و Surirella و دیاتومههای Coscinodiscus* cf. gigas و Melosira sp. و شدند (جدول ۲ و شکل ۱۷). شدند (جدول ۲ و شکل ۱۷).

شکل ۱۷– دیاتومههای مطالعه شده از طبقات لیگنیتدار، برش مرزداران، *Biddulphia (b) Biddulphia (برگرفته از ریشنباخر و همک*اران (Reichenbacher et al. (2011). c تا *Melosira* sp. (e). c (این مطالعه).

Figure 17. Diatoms studied from lignite Beds, Marzadaran section, a) *Surirella*; b) *Biddulphia*, (Reichenbacher et al., 2011). c-e) *Coscinodiscus* cf. *gigas*; f) *Melosira* sp. (This study).

> ب) کاروفیت (Charophyte): این آثار به طور رایج در این رسوبات به ویژه در سنگهای آهکی با منشأ زیستی در دید ماکروسکوپی و نیز در مقاطع ناز ک تهیه شده از آنها دیده می شوند. دو بخش این گیاه شامل ساقه و الگنیا (Oogonia) که در واقع دانه این گیاه آبی می باشد، در این رسوبات دیده می شوند (شکل ۸۸ – ۵ تا ۵) ج) برک و ساقه کیاهی: آثار گیاهی برگ، ساقه و نیز قطعات تخریبی گیاهی در اندازه های مختلف در داخل این رسوبات دیده می شوند. از جمله آثار یافت شده فسیل گیاه جنس *Typha* (لوئی) متعلق به خانواده می شوند. از جمله آثار یافت شده فسیل گیاه جنس *Typha (*لوئی) متعلق به خانواده عادان تخریبای می باشد شده فسیل گیاه جنس *Typha (*لوئی) متعلق به خانواده می شوند. از جمله آثار یافت که امروزه نیز در مناطق باتلاقی حاشیه دریاچهای رشد می کنند (شکل ۸۸ – e). گابریلین و همکاران (2012 ,.et al این ایم می موفق به شناسایی گیاه موفق به شناسایی گیاه موفق به شناسایی گیاه در ایل ایم می از طبقات لیگنیت دار گردیدند (شکل ۸۸ – e). همچنین او در مطالعات خود به کشف آثار سایر گیاهان آبزی و نزدیک آبی *Phragmites* sp.

5-2- تحلیل محیطی شواهد فسیلی

رسوبات دریاچهای به دلیل شرایط استرسی زیاد ناشی از حساس بودن دریاچهها به تغییرات آب و هوایی، تنوع فسیلی بسیار کمتری از رسوبات دریایی دارند. فونای دریایی شامل گروههای بیمهرگان Stenohaline با تحمل تغییرات شوری محدود مانند مرجانها، بازوپایان (براکیوپودها)، اکینودرمها، سرپایان (سفالوپودها)، بریوزوئنها، تریلوبیت و رادیولرها در رسوبات دریاچهای وجود ندارند. از سوی دیگر، فلورای غیردریایی مانند برخی از جلبکها و فونای بازوپایان، دوکفهایها،

استراکودها و ماهیهای معین ممکن است حضور داشته باشند. خردههای گیاهی، حشرات، خزندگان، دوزیستان، پرندگان و پستانداران نیز از فسیلهای غیردریایی نام برده شده است. جلبکها از گیاهانی هستند که به میزان زیادی در بازسازی محیطی به کار رفتهاند، جلبکهای قرمز تقریبا منحصرا دریایی بوده ولی جلبک *Charophytes* جزو جلبکهای آب شیرین میباشد (;Rigby and Hamblin,1972).

در رسوبات مورد مطالعه دو جنس دو کفهایها متعلق به محیطهای آب شیرین و لب شور مورد شناسایی قرار گرفتند:

Mytilopsis cf. leucophaeata, Anodonta sp.

همچنین فسیلهای صدف بازوپایان سازگار با محیطهای آب شیرین، لب شور و محیط خشکی شناسایی شدند (جدول ۲):

Borysthenia naticina, Hydrobiidae sp., Gyraulus sp., Planorbarius cf. comeus, Lymnaea cf. peregra, Lymnaea cf. longiscata, Bithynia sp., Radix sp., Zonitidae cf. Zonites, Gyralina sp.

استراکودهای بررسی شده مخلوطی از گونههای آب شیرین و لب شور (Freshwater to Brackish) میباشند:

Candona cf. iliensis, Ilyocypris gibba, Cyprideissublittoralis adentata البته گونه adentata استراکود مقاوم به شوری (Euryhaline) با سازگاری بیشتر در آبهای الیگوهالین و مزوهالین زندگی میکند. این گونه همچنین از آبهای با غلظت بسیار بالا (دریاچههای سودا) و آبهای لب شور نیز گزارش شده است (Witt, 2010; Gross et al., 2008; Van Morkhoven, 1963).

د Candona iliensis یک تاکسون متعلق به آب شیرین میباشد. این استراکود از رسوبات آب شیرین میوسن تا پلئیستوسن ترکیه و پلیوسن قزاقستان گزارش شده است (Mandelstam and Schneider, 1963; Lutz, 1965). دیاتومههای شناسایی شده در این رسوبات شامل جنسهای Biddulphia، سازگار با محیط دریایی و Surirella که یک دیاتومه مقاوم به شوری (euryhaline) است، میباشد (جدول ۲) (Round et al., 1990). دیاتومه مقاوم به شوری (angelstas میاشد (جدول ۲) نشخیص داده شده است یک دیاتومه دریایی میباشد (Burtley et al., 1986). مهمچنین دیاتومه معلوم به مورد مطالعه قرار گرفته، جنسهای (Fischer, 1986). از آثار اسکلت ماهی مورد مطالعه قرار گرفته، جنسهای Schulz-Mirbach and Reichenbacher, 2006; Ülkümen and Yiĝitbaş, 2007;). (Popescul et al., 2015).

گونههای جنس Atherina و Aphanius یوریهالین میباشند و اکثرا از آبهای

لاگونی یا لب شور اروپا و آسیا و در مواردی در محیطهای آب شیرین معرفی شدهاند ((Carnevale et al., 2020; Reichenbacher and Kowalke, 2009) شدهاند ((Carnevale et al., 2006) و *Atherina atropatiensis* و ماهی *Atherina atropatiensis* و *Atherina atropatiensis* و (endemic). گونه بومی (endemic) حوضه تبریز میباشند، از این رو، نیازهای *persicus* گونه بومی (Bentic) حوضه تبریز میباشند، از این رو، نیازهای روزنبر کفزی (Bentic) بوده و به طور معمول در داخل رسوبات لب شور محیط در یایی زندگی می کند و دارای تحمل شرایط دمایی و شوری بالایی میباشد (Charophyte) به ویژه در طبقات آهکی این رسوبات متداول است. این جلبک کاروفیتا (Charophyte) به ویژه در طبقات آهکی این رسوبات متداول است. این جلبک سازگار با محیطهای آب شیرین میباشد این رسوبات معرول. (Soulié-Märsche, 2008; Kröpelin and Soulié-Märsche, 1991)

اثر گیاهی جنس Typha و Nelumbo protospeciosa که از داخل رسوبات مارنی لیگنیتدار یافت شده است، متعلق به مناطق باتلاقی حاشیه دریاچهای می باشند (Yavuz-Işık, 2008; Casas-Gallego et al., 2021).

شکل a, b – ۱۸) آثار ساقههای کلسیتی و ااگنیا (oogonia) جلبک کاروفیتا در سنگ آهک نوع ریز رخساره کارا پکستون؛ c) ااگنیای کاروفیتا؛ d) ساقه جلبک کاروفیتا در مقطع میکروسکوپی؛ e) فسیل ساقه و گل گیاه جنس Typha (در رخساره مارن لامینهای)، ناحیه نگین پارک تبریز؛ f) فسیل گیاه Nelumbo protospeciosa یا نیلوفر آبی (در رخساره مارن لامینهای)، ناحیه نگین پارک تبریز.

Figure 18. a,b) Calcite stems and oogonia of Carophyta algae in Chara packstone microfacies; c) Oogonia of Carophyta; d) Carophyta algae stem in microscopic section; e) Fossil stem and flower of Typha plant (laminated marl facies), Negin Park, Tabriz; f) Fossil plant *Nelumbo protospeciosa* or lotus (laminated marl facies), Nagin Park, Tabriz.

۵-۳- شواهد رسوب شناختی

نهشتههای دریاچهای دیرینه اغلب از نظر وسعت محدود هستند، ولی بهطور میانگین ستبرای زیادی دارند. همچنین دریاچهها برخلاف دریاها دارای رسوبات ساحلی و نزدیک ساحلی کمتر توسعه یافتهای هستند. علت این امر ضعیف بودن از نظر تأثیرات جزر و مدی، فراوانی و ارتفاع موجها در دریاچهها است. از سوی دیگر، بزرگی حوضه دریاچهای و یا وجود نوسانات گسترده در سطح آب دریاچه، موجب ایجاد رسوبات ساحلی و دلتایی با گسترش بیشتری میشود. معمولا انتقال رخساره رودخانهای به دور از ساحل در دریاچهها ناگهانی و رسوبات ریز دانه دریاچهای میتوانند بهطور مستقیم در مقابل bedrock احاطه کننده حوضه قرار بگیرند، بدون آن که نهشتههای درشتدانهتر خط ساحلی و ساحل حضور داشته باشند. محدود بودن فعالیت امواج در دریاچهها، زمینه تشکیل پیتها و لجنهای ارگانیکی در

نواحی خط ساحلی و ساحلی (nearshore and shore) در این محیط می شود. از نظر سکانس های رسوبی، به علت آنکه تمام دریاچه ها سرانجام پر می شوند، سیر قهقرایی در تاریخچه هر دریاچه حاکم است. بنابراین، سکانس دریاچهای ایده آل از پایین به بالا شامل سنگ های ریزدانه به سمت رسوبات در شتدانه تر ساحلی و رودخانه ای است. سنگ آهک آب شیرین بیشتر دریاچه ای است. حضور لامیناسیون نازک در صورتی که وارو (نهشته های سالیانه) باشند، دلیل قطعی محیط دریاچه ای هستند (Ramisch et al., 2020; Reading,2009).

همچنین ساختهای رسوبی مورب در هم (Herringbone)، مورب پشتهای (hummoky) و طبقات فلاسر (Flaser bedding) نشان دهنده محیط جزر و مدی دریایی می باشند (Yang et al., 2006; Lakshminarayana et al., 2020; Tucker, 2001).

از این رو، با توجه به معیارهای گفته شده در بالا، ویژگیهای زیر مربوط به نهشتههای مورد مطالعه مد نظر قرار داده شدهاند.

 ۱- گسترش محدود این نهشتهها در مقابل ستبرای نسبتا زیاد آنها می تواند به عنوان نخستین دلیل حوضه دریاچهای مد نظر قرار بگیرد (شکل۲).

۲- در مطالعات صحرایی این رسوبات عدم توسعه رسوبات ساحلی، انتقال ناگهانی و گاه بین انگشتی رسوب دانهریز بخش دور از ساحل به رسوب رودخانهای به دفعات مشاهده می گردد (شکل ۱۹).

۳- حضور لایههای لیگنیتی نسبتا فراوان در این رسوبات (رخساره لیگنیت)، دلیلی بر یک محیط دریاچهای با سواحل آرام دارد (شکل ۱۲–۴).

۴- همچنین احاطه شدن این رسوبات توسط کنگلومرای رودخانه ای و در مقطع قائم قرار گیری به طور همشیب بر روی آنها روند قهقرایی حاکم بر این رسوبات را نشان داده که در محیطهای دریاچه ای معمول می باشد (شکل ۶).

۵- در رسوبات مورد مطالعه حضور لایههای سنگ آهک آب شیرین (حاوی جلبک کاروفیت) در گروه رخسارههای آهکی، به ویژه ریز رخساره «کارا پکستون» نشان از یک محیط غیر دریایی و دریاچه ای دارد (Sanjuan et al., 2020) (شکل ۸۸ – ۵ تا b). ۶- حضور ساختهای لامیناسیون افقی در «رخساره مارن لامینه ای» این نهشته ها که در واقع از نوع نهشته های فصلی یا واروهای نوع غیر یخچالی (Nonglacial varves) بوده و منشأ زیستی و بیوشیمیایی دارند، نشان دهنده محیط دریاچه ای می باشند (شکل ۲۱ – d). ۷- ساخته ای رسوبی نشان دهنده محیط جزر و مدی دریایی، در رخساره های سازند لیگنیت دار تبریز مشاهده نشده اند.

۸- وجود طبقات کالکریت یا خاک دیرینه (گروه ریز رخساره آهکی نوع B) که نشاندهنده بیرون آمدگی رسوب آهکی از آب و طی مرحله خاکزایی می باشد، در این نهشته ها وجود دارند که خود گویای یک محیط قاره ای و غیر دریایی می باشد (شکل ۱۱ – g و h).

۹- تشکیل محدود کانیهای تبخیری اولیه، درجه پایین شوری محیط تشکیل را نشان می دهد (Tucker, 2001). در نهشتههای مورد مطالعه، هالیت تشکیل نگردیده است. ژیپس و انیدریت اولیه بهصورت کاملا محدود در این رسوبات تشکیل شده است. ژیپسهای رگهای در این رسوبات حضور دارند. طبق بررسیهای انجام شده، تشکیل این ژیپسهای ثانویه در ارتباط با حضورکانیهای پیریت رسوبی و تجزیه آنها میباشند (Potter et al., 2005; Meng et al., 2017). حق فرشی، ۱۳۸۹ ب).

۱۰- تشکیل کانیهای آهن، رقیق بودن آب در یک محیط دریاچهای را نشان می دهد (Reading, 2009). تجمعات پیریت میکرو گرانولار یا میکروسکوپی را می توان یکی از ویژ گیهای نهشتههای دریاچهای به شمار آورد (Keighley et al., 2018). مطالعات انجام شده بر روی این نهشتهها نشان می دهند که کانی پیریت میکرو گرانولار، هماتیت و لیمونیت در این رسوبات تشکیل شدهاند. همچنین کانی سیدریت به صورت ندولار و لایه ای در رخساره «گلسنگهای آهن دار» شناسایی شدند که در نقشه زمین شناسی با علامت ۲۰ کنی شناسی ۹۸/۹ درصدی کانی سیدریت می باشد (شکل ۶، شکل ۲۱- م، و شکل ۹).

شکل ۱۹–انتقال سریع و بین انگشتی نهشته کنگلومرایی رودخانهای به نهشتههای دریاچهای.

Figure 19. Rapid and interfinger transfer of fluvial conglomerate deposits to lacustrine deposits.

4-4-تحلیل محیط رسوبی و جغرافیای دیرینه

یافتههای این پژوهش شامل شواهد دیرینهشناسی، رسوب شناسی و رخسارهای گویای آن هستند که رسوبات سازند لیگنیتدار تبریز در یک محیط دریاچهای تهنشست شدهاند. نبود مجموعه فسیلهای عمده و شاخص دریایی، خود دلیلی بر یک محیط غیردریایی چیره میباشد. با پذیرفتن محیط رسوبی غالبا دریاچهای برای این نهشتهها،

بررسی کلی نهشتههای دو برش مرزداران و ساریداغ نشان میدهد که نهشتههای برش مرزداران دارای رسوبات آواری ریز دانه بیشتر و حضور نهشتههای واروی میباشد. از این رو، این نهشتهها در شرایط محیط دریاچهای با ژرفای زیاد تشکیل شدهاند. در مقابل، نهشتههای برش ساریداغ به دلیل داشتن رخسارههای آواری دانهدرشت تر و حضور رخساره خاک دیرینه در افقهای مختلف، که نشانه خروج رسوبات از آب

است، در محیط حاشیه های دریاچه ای و یا دریاچه کم ژرفا نهشته شده اند. از نظر میزان شوری آب، در کل، بیشتر شواهد زیستی نشان دهنده محیط آب شیرین تا لب شور این حوضه رسوبی می باشند. حضور اجتماعات جانوری و گیاهی آب شیرین تا لب شور، شامل نرم تنان، استراکودها، جلبک کاروفیتا و نبود رسوبات تبخیری اولیه عمده دال بر این شرایط می باشند. حضور نهشته های فصلی (واروی) نشان دهنده لایه بندی توده آب در شرایط ژرفای زیاد و وجود لیگنیت گویای آب و هوای پر بارش و مرطوب می باشد که خود پشتیبانی کننده برای شوری پایین آب دریاچه می باشند.

از طرفی، مطالعات انجام شده به شناسایی تعدادی تاکسای دریایی و مقاوم به شوری (euryhaline) در این نهشته انجامیده است. این فسیل ها شامل ماهی جنس های Atherina و Surirella و Surirella و Surirella و coscinodiscus cf. میباشند. همچنین دو دیاتومه شناسایی شده در مطالعه جاری Suriel میباشند. به میباشند. همچنین دو دیاتومه شناسایی شده در مطالعه جاری coscinodiscus cf. و gigas و Melosira نیز به ترتیب دیاتومههای دریایی و مقاوم به شوری میباشند. به نظر ریشن باخر و همکاران (Reichenbacher et al., 2011)، حضور تاکسای دریایی در این رسوبات میتواند ناشی از ایجاد ارتباطهای موقت بین حوضه تبریز و حوضه پاراتتیس در بازه زمانی میوسن پسین باشد. وی این ارتباط را با توجه به مطالعات و نقشههای پوپوف و همکاران (Popov et al., 2004) از طریق خلیج Kuru و دره رودخانه ارس و در نهایت اتصال به دریای کاسپین دانسته است. البته شایان ذکر است که مطالعه ریشن باخر و همکاران (Reichenbacher et al., 2011) شامل هر دو است که مطالعه ریشن باخر و همکاران (Reichenbacher et al., 2004) از طریق خلیج کاره در دیا رودخانه ارس و در نهایت اتصال به دریای کاسپین دانسته است. البته شایان ذکر است که مطالعه ریشن باخر و همکاران (Reichenbacher et al., 2011) شامل هر دو

حضور تاکسای دریایی حوضه رسوبی لیگنیتدار در کنار تاکسای آب شیرین دریاچهای را میتوان به دو حالت تفسیر نمود. در حالت اول، حوضه دریاچهای مورد مطالعه در طول حیات خود در اثر فعالیت های زمین ساختی میوسن بالایی و یا نوسانات پاراتتیس با حوضه دریایی یاد شده مرتبط شده است. در این شرایط، لزوما باید شاهد دو تغییر باشیم. ۱- تغییر در نوع رخساره های رسوبی. طبق مطالعات انجام یافته پاولیک (2022, Pavelić, 2022) از شواهد اتصال به یک محیط دریایی ظهور ناگهانی رسوب ماسهای دانه درشت با ستبرای زیاد در بین رسوبات دانه ریز دریاچهای است. وی همچنین با مطالعه رسوبات دریاچه ای میوسن پیشین در شمال کروواسی جایگزینی رخساره عمدتا تبخیری با رسوب عمدتا سیلیسی آواری را در نتیجه تغییر شرایط یک دریاچه بسته به دریاچه باز نشان داده است. ۲- تغییر دیگر در نوع فسیل ها می باشد. به بیان دیگر، تبدیل تاکسای آب شیرین به تاکسای عمدتا دریایی

و یا مقاوم به شوری شاهدی بر این رویداد خواهد بود. این شواهد تأیید کننده در این نهشته ها دیده نمی شوند. برایت و همکاران (Bright et al., 2018) در پژوهش خود تغییرات آشکار در تاکسای روزنبران و سایر فونای حوضه Bouse میوسن در اثر قطع ارتباط با حوضه دریایی در کالیفرنیای آمریکا را نشان دادهاند. در حالت بعدی، می توان چنین فرض نمود که حوضه دریاچهای از یک حوضه پیشین دریایی و یا حوضه بزرگتر مرتبط با حوضه دریایی ایجاد شده است. پایین رفتن سطح اساس آبهای آزاد و یا فعالیتهای زمین ساختی، عقب نشینی دریا و تبدیل حوضه دریایی به حوضه کوچک تر دریاچهای بسته را باعث شده است. در این حالت می توان گفت فونای دریایی موجود می تواند به ارث رسیده از حوضه دریایی پیشین باشد. با قطع ارتباط حوضه از محیط دریایی، تاکسای دریایی که توانایی سازگاری با شرایط شوری پایین تر را دارند، باقی مانده و سایر گونههای آب شور از بین میروند. در این شرایط همچنین می توان ایجاد گونه های جدید بومی (endemic) از گونه های دریایی سازگار با شرایط محیطی جدید را در طول زمان زمین شناسی شاهد بود. چنانچه در بالا بیان شد، در نهشتههای مورد مطالعه دو گونه ماهی جدید به نامهای Atherina atropatiensis و Aphanius persicus به عنوان گونه بومی این حوضه شناسایی و معرفي شدهاند.

طبق مطالعات و نقشه ارائه شده توسط پوپوف و همکاران (Popov et al., 2004)، در زمان میوسن بالایی (سراوالین)، یک حوضه دریایی کم ژرفایی در ناحیه شمال باختری ایران و خاور ترکیه وجود داشته است. این دریا با دریای پاراتتیس در شمال این حوضه مزوپوتامین (زاگرس) در جنوب باختری در ارتباط بوده است. عقب نشینی این حوضه دریایی می تواند به تشکیل حوضههای کوچکتر درون قارهای از جمله حوضه دریاچهای لیگینتدار به سن تورتونین در این ناحیه منجر شده باشد (شکل ۲۰). انتقال از سازند لیگنیتدار به طبقات ماهی دار با تغییر در رخسارهها، تغییر مکانی و افزایش مساحت گسترش حوضه همراه شده است. افزون بر آن، شواهد فسیلی نیز گویای تغییر عمده در جنس ماهیها و ایجاد تنوع بیشتر در تاکسای دیاتومها مربوط به رسوبات ماهی دار است (Reichenbacher et al., 2011).

بر اساس این شواهد، اتصال حوضه رسوبی تبریز به محیط دریایی، به احتمال زیاد در مرز انتقال از حوضه لیگنیتدار به ماهیدار (در زمان تورتونین بالایی) رخ داده است. مدل رسوبی برای حوضه لیگنیت دار طبق شواهد مطالعات انجام شده ترسیم شد (شکل ۲۱).

شکل ۲۰-نقشههای گسترش حوضههای پاراتتیس، مدیترانه و زاگرس در زمان میوسن میانی و پسین و موقعیت ایران و ناحیه مورد مطالعه (مستطیل سیاه رنگ)، برگرفته از پایاف و همکاران (Popov et al., 2004)، a) Lower Serravallian (۵ میلیون سال)، bower Tortonian (۱۶ میلیون سال).

Figure 20. Maps of the expansion of the Paratethys, Mediterranean and Zagros basins during the middle and late Miocene and the location of Iran and the studied area (black rectangle), (Popov et al., 2004). a)Lower Serravallian (13-14 Ma); b) Lower Tortonian (11-12 Ma).

شکل a-t۱) مدل رسوبی حوضه سازند لیگنیتدار، محل تقریبی برش های مورد مطالعه Ma و Sa و محل برش های تصاویر b, c, d در این تصویر مشخص شدهاند. b) شرایط تشکیل رخساره های مارن لامینهای و غیرلامینهای (برش A-B در تصویر a)؛ c) محیط تشکیل رخساره سنگ آهک فنسترال مادستون (کالکرت) ، (برش C-D)؛ b) محیط تشکیل رخساره لیگنیت، (برش E-F)، (شکل های d تا b بر گرفته از ریدینگ (Reading, 2009)).

Figure 21. a) The sedimentary model of the lignite Beds basin, the approximate location of the studied sections Ma and Sa and the location of the sections of the images b,c,d are specified in this image; b) Formation conditions of laminated and massive marl facies (section A-B in Fig. a); c) The formation environment of Fenestral Mudstone limestone facies (calcrete), (section C-D); d) The formation environment of lignite facies, (section E-F), (Figures b to d redrawn from Reading, 2009).

6- نتیجهگیری

رخساره ا، ریزرخساره ها و رخساره سنگی های (پتروفاسیس) رسوبی شناسایی شده در برش های مورد مطالعه شامل ریزرخساره های آهکی، رخساره سنگی های ماسه سنگی، رخساره های آواری ریزدانه و رخساره لیگنیت و توف می باشند. این رخساره ها نشان دهنده رسوب گذاری در محیط های رسوبی حوضه دریاچه ای، ساحل دریاچه ای و حاشیه ای باتلاقی می باشند. از طرفی، شواهد رخساره ای و تغییرات سریع آنها در جهت قائم بسته بودن این حوضه را نشان می دهند. مقایسه برش مرزداران با برش ساری داغ گویای محیط دریاچه ای ژرف تر در نهشته های این برش می باشد. جنس ها و گونه های فسیلی شناسایی شده در این نهشته ها، شامل فسیل های دو کفه ای Bithynia longiscata, Radix peregra, Zonites Bithynia longiscata, Radix peregra, Zonites

كتابنگاري

اسدیان، ع.، ۱۳۷۲، نقشه زمین شناسی تبریز، مقیاس ۱۰۰۰۰۰، انتشارات سازمان زمین شناسی کشور.

افتخارنژاد، ج.، قریشی، م.، مهرپر تو، م.، ارشدی، س.، زهره بخش، آ.، ۱۳۷۰، نقشه زمین شناسی تبریز – پلدشت ، مقیاس ۱:۲۵۰۰۰، انتشارات سازمان زمین شناسی کشور.

- حقفرشی، ع،، ۱۳۸۹ الف، مطالعه توالی ها، رخساره ها و محیط رسوبی تشکیلات پلیوسن زیرین در ناحیه تبریز، پایان نامه کار شناسی ار شد گرایش رسوب شناسی و سنگ شناسی رسوبی، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران،۲۱۳ ص. https://ganj.irandoc.ac.ir/viewer/ddcc05ffd564735165e99190a8f65f8b.
- حقفرشی، ع.، ۱۳۸۹ب، تشکیل کانیهای ژیپس و مراحل دیاژنزی آنها در سازند لیگنیتدار، شرق تبریز، فصلنامه رسوب و سنگ رسوبی، سال سوم، شماره هشتم، بهار ۱۳۸۹، ص ۳۳–۴۴. https://www.researchgate.net/publication/344401414.
- حقفرشی، ع. ، ۱۳۸۹پ، رخساره کالکریت، ویژگیهای آن و تفسیر آب و هوای دیرینه در سازند لیگنیتدار، بیست و هشتمین گردهمائی علوم زمین۲۷–۲۵ اشهریور ماه ۱۳۸۹، ارومیه. https://www.researchgate.net/publication/344401436.
- حقفرشی، ع.، ۱۳۹۲، جدایش سازند لیگنیت دار تبریز به دو بخش (member) و بررسی سن این سازند بر اساس مطالعات جدید، سی و دومین گردهمایی علوم زمین ۲۷–۳۰ بهمن ۱۳۹۲، مشهد. https://www.researchgate.net/publication/344401442.
- حقفرشی، ع. ۱۳۹۳، بررسی ویژگیها و نحوه تشکیل کنکرسیونهای آهندار در سازند لیگنیتدار ناحیه تبریز، سی و سومین گردهمایی علوم زمین ۵– ۳ اسفند۹۳، تهران. https://www.researchgate.net/publication/344401635.
- حقفرشی، ع.، ۱۳۹۵، مطالعه آثار زیستی گیاهی و جانوری طبقات رسوبی سازند لیگنیت بد تبریز جهت تشخیص شرایط شوری آب حوضه رسوبی این سازند، سی و پنجمین گردهمایی علوم زمین ۳– ۱ اسفند ۱۳۹۵، تهران. https://www.researchgate.net/publication/344401564.
- شیری، ر.، ۱۳۹۳، چینهشناسی مولکولی و بیومارکرهای لایه های لیگنیت دار نئوژن منطقه تبریز، شمالغرب ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد گرایش چینهشناسی و فسیل شناسی، دانشگاه ارومیه. https://www.virascience.com/thesis/803026.
 - فریدی، م. و خدابنده، ع. ،۱۳۹۰الف، نقشه و گزارش نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰ کرگه، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.
 - فریدی، م. و خدابنده، ع. ،۱۳۹۰ب، نقشه و گزارش نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰ تبریز ۱، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.
 - معین وزیری، ح. و امین سبحانی ا.، ۱۳۵۶، سهند از نظر ولکانولوژی و ولکانوسدیمانتولوژی ، انتشارت دانشگاه تربیت معلم.

References

Alavi, M., 1991. Tectonic map of the Middle East, 1: 5000000. Geological survey of Iran.

- Alavi, M., 2007. Structures of the Zagros fold-thrust belt in Iran. American Journal of Science, 307(9), 1064-1095. https://doi. org/10.2475/09.2007.02.
- Allen, M., Jackson, J., and Walker, R., 2004. Late Cenozoic reorganization of the Arabia-Eurasia collision and the comparison of short-term and long-term deformation rates. Tectonics, 23(2). 1-16. https://doi.org/10.1029/ 2003TC001530.
- Axen, G. J., Lam, P. S., Grove, M., Stockli, D. F., and Hassanzadeh, J., 2001. Exhumation of the west-central Alborz Mountains, Iran, Caspian subsidence, and collision-related tectonics. Geology, 29(6), 559-562. https://doi.org/10.1130/0091-7613(2001)029<0559:Eotwca>2.0. CO;2.
- Bright, J., Cohen, A. S., and Starratt, S. W., 2018. Distinguishing brackish lacustrine from brackish marine deposits in the stratigraphic record: A case study from the Late Miocene and Early Pliocene Bouse Formation, Arizona and California, USA. Earth-Science Reviews, 185, 974-1003. https://doi.org/10.1016/j.earscirev.2018.08.011.
- Carnevale, G., Haghfarshi, E., Abbasi, S., Alimohammadian, H., and Reichenbacher, B., 2011. A new species of silverside from the Late Miocene of NW Iran. Acta Palaeontologica Polonica, 56(4), 749-756.http://dx.doi.org/10.4202/app.2011.0003.
- Carnevale, G., Landini, W., Sarti, G., 2006. Mare versus Lago-mare: marine fishes and the Mediterranean environment at the end of the Messinian Salinity Crisis. Journal of the Geological Society of London 163, 75–80. https://doi.org/10.1144/0016-764904-158.
- Casas-Gallego, M., Marza, A., and Tudor, E., 2021. Palaeovegetation and palaeoclimate evolution during the Late Miocene to Early Pliocene of SE Romania. Geological Journal, 56(2), 821-838. https://doi.org/10.1002/gj.3734.
- Choi, B. D., Wang, Y., Hu, L., and Huh, M., 2020. Ostracod faunas from the Dalazi and Tongfosi formations (Yanji Basin, northeast China): Biostratigraphic, palaeogeographic and palaeoecological implications. Cretaceous Research, 105, 104018. https://doi.org/10.1016/j. cretres.2018.11.015.
- Dunham, R.J., 1962. Classification of carbonate rocks according to depositional texture. In: Classification of Carbonate Rocks (Ed. W.E. Ham), Am. Assoc. Pet. Geol. Mem., 1, 108–121. https://doi.org/10.1306/M1357.
- Dupuy, C., Rossignol, L., Geslin, E., and Pascal, P. Y., 2010. Predation of mudflat meio-macrofaunal metazoans by a calcareous foraminifer, Ammonia tepida (Cushman, 1926). The Journal of Foraminiferal Research, 40(4), 305-312. https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-01248040.
- Embry, A. F., and Klovan, J. E., 1971. A late Devonian reef tract on northeastern Banks Island, NWT. Bulletin of Canadian Petroleum Geology, 19(4), 730-781. https://doi.org/10.35767/gscpgbull.19.4.730.
- Fischer, H., 1986. Osmotic behaviour of some species of Melosira (Bacillariophyceae) from marine and inland waters. Botanica Marina, Vol. XXIX, pp.373-379. https://doi.org/10.1515/botm.1986.29.5.373.

Folk, R. L., 1980. Petrology of Sedimentary Rocks. Hemphill Publishing Co., Austin, Texas, 182 pp. http://hdl.handle.net/2152/22930.

- Gabrielyan, I., Bruch, A., Alimohammadian, H., Sabouri, J., and Scharrer, S., 2012. A new finding of Nelumbo protospeciosa Sap. from the Upper Miocene of Tabriz, NW Iran, and its palaeoecological consequence. In Program and abstracts NECLIME symposium Nanjing, China. May 27-29 2012 (p. 37).
- Gaudant, J., 2011. Aphanius persicus (Priem, 1908)(Pisces, Teleostei, Cyprinodontidae): une nouvelle combinaison pour Brachylebias persicus Priem, 1908, du Miocène supérieur des environs de Tabriz (Iran). Geodiversitas, 33(2), 347-356. http://dx.doi.org/10.5252/g2011n2a9.
- Gliozzi, E., Rodriguez-Lazaro, J., and Pipik, R., 2017. The Neogene Mediterranean origin of Cyprideis torosa (Jones, 1850). Journal of Micropalaeontology, 36(1), 80-93. https://doi.org/10.1144/jmpaleo2016-029.
- Gross, M., Minati, K., Danielopol, D., and Piller, W., 2008. Environmental changes and diversification of Cyprideis in the Late Miocene of the Styrian Basin (Lake Pannon, Austria). Senckenbergiana lethaea 88, 161–181. http://dx.doi.org/10.1007/BF03043987.
- Haghfarshi, E., 2011. The study of facies, sedimentary cycles and environments of lower Pliocene deposits in Tabriz area, Master's thesis in sedimentology and sedimentary petrology, Islamic azad university, Science and research branch, 213p. https://ganj.irandoc.ac.ir/viewer/ ddcc05ffd564735165e99190a8f65f8b. (In Persian).
- Hartley, B., Ross, R., and Williams, D.M., 1986. A check-list of the freshwater, brackish and marine diatoms of the British Isles and adjoining coastal waters. Journal of the Marine Biological Association of the United Kingdom, 66(3), 531-610. https://doi.org/10.1017/S0025315400042235.
- Keighley, D., McFarlane, C., and Berg, M. V., 2018. Diagenetic sequestration of rare earths and actinides in phosphatic oil shale from the lacustrine Green River Formation (Eocene), Utah, USA: an SEM and LA-ICP-MS study. Journal of Paleolimnology, 59(1), 81-102. https:// doi.org/10.1007/s10933-016-9905-3.
- Kelts, K., and Shahrabi, M., 1986. Holocene sedimentology of hypersaline Lake Urmia, northwestern Iran. Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology, 54(1-4), 105-130. https://doi.org/10.1016/0031-0182(86)90120-3.
- Kröpelin, S., and Soulié-Märsche, I., 1991. Charophyte remains from Wadi Howar as evidence for deep Mid-Holocene freshwater lakes in the Eastern Sahara of Northwest Sudan. Quaternary Research, 36(2), 210-223. https://doi.org/10.1016/0033-5894(91)90026-2.
- Lakshminarayana, G., Vijay Kumar, D., Kalyan Kumar, S., and Vaidyanadhan, R., 2020. Tidal Flat Sedimentation in Bairenkonda Formation of the Tirumala Hills, Southwestern Part of the Cuddapah Basin, Andhra Pradesh. Journal of the Geological Society of India, 96(4), 325-336. https://doi.org/10.1007/s12594-020-1561-6.
- Lintner, M., Biedrawa, B., Wukovits, J., Wanek, W., and Heinz, P., 2020. Salinity-dependent algae uptake and subsequent carbon and nitrogen metabolisms of two intertidal foraminifera (Ammonia tepida and Haynesina germanica). Biogeosciences, 17(13), 3723-3732. https://doi. org/10.5194/bg-17-3723-2020.
- Lutz, A.K., 1965. Jungtertäre Süßwasser-Ostracoden aus Süddeutschland. Geologisches Jahrbuch 82, 271-330.
- Mandelstam, M.I., Schneider, G.F., 1963. The Fossil Ostracoda of the U.S.S.R.: FamilyCyprididae. Trudy VNIGRI 203, Leningrad, pp. 1–242. Plates I–XLII (In Russian).
- McKenzie, D., 1972. Active tectonics of the Mediterranean region. Geophysical Journal International, 30(2), 109-185.
- Mecquenem, R. de, 1906. Les Vertbrs fossiles de Maragha. La Nature 24:10. https://www.doe.ir/portal/file/?408398/a9r6e3f.pdf.
- Meng, Q., Hooker, J., and Cartwright, J., 2017. Genesis of natural hydraulic fractures as an indicator of basin inversion. Journal of Structural Geology, 102, 1-20. https://doi.org/10.1016/j.jsg.2017.07.001.
- Murray, J., 1859. On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for life. https://www.abebooks.com/book-search/title/origin-of-species/author/darwin/publisher/john-murray/pub-max/1859/.
- Pavelić, D., Kovačić, M., Tibljaš, D., Galić, I., Marković, F., and Pavičić, I., 2022. The transition from a closed to an open lake in the Pannonian Basin System (Croatia) during the Miocene Climatic Optimum: Sedimentological evidence of Early Miocene regional aridity. Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology, 586, 110786. https://doi.org/10.1016/j.palaeo.2021.110786.
- Popescul, O., Cojocaru, D., and Ciorpac, M., 2015. Scardinius genus in Molecular studies-a review. Journal of Experimental and molecular Biology, 16(4), 139. http://www.jemb.bio.uaic.ro/old_pdfs/2015/4/Anale_GBM_F4_2015_versiuneFinala.pdf#page=5.
- Popov, S. V., Rögl, F., Rozanov, A. Y., Steininger, F. F., Shcherba, I. G., and Kovac, M., 2004. Lithological-paleogeographic maps of Paratethys-10 maps late Eocene to pliocene. ISBN 978-3-510-61370-0.
- Potter, P. E., Maynard, J. B., and Depetris, P. J., 2005. Mud and mudstones: Introduction and overview. Springer Science & Business Media. https://doi.org/10.1007/b138571.
- Ramisch, A., Brauser, A., Dorn, M., Blanchet, C., Brademann, B., Köppl, M., Mingram, J., Neugebauer, I., Nowaczyk, N., Ott, F., Pinkerneil, S., and Brauer, A., 2020. Varda (Varved sediments Database)–providing and connecting proxy data from annually laminated lake sediments. Earth System Science Data, 12(3), 2311-2332. https://doi.org/10.5880/GFZ.4.3.2019.003.
- Reading, H.G., 2009. Sedimentary Evironments, Process, Facies and Stratigraphy, Third edition, Blackwell Scientific Ltd. Section 4, Lakes, 83-123, P.A. Allen and J.D. Collinson. ISBN: 978-1-118-68763-5.

- Reichenbacher, B., Alimohammadian, H., Sabouri, J., Haghfarshi, E., Faridi, M., Abbasi, S., Matzke-Karasz, R., Fellin, M. G., Carnevale, G., Schiller, W., Vasilyan, D., and Scharrer, S., 2011. Late Miocene stratigraphy, palaeoecology and palaeogeography of the Tabriz Basin (NW Iran, eastern Paratethys). Palaeogeography, Palaeoeclimatology, Palaeoecology, 311(1-2), 1-18. https://doi.org/10.1016/j. palaeo.2011.07.009.
- Reichenbacher, B., and Kowalke, T., 2009. Neogene and present-day zoogeography of killifishes (Aphanius and Aphanolebias) in the Mediterranean and Paratethys areas. Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology 281, 43–56. https://doi.org/10.1016/j. palaeo.2009.07.008.
- Rieben, H., 1935. Contribution a lageologie de l'Azerbeidjan Persan. Bull. Soc. Neuchâteloise sc. Natur., Neuchâtel, 59 (1934): 20-144. https://doi.org/10.3406/bulmi.1963.5609.
- Rigby, J. K., and Hamblin, W. K. (Eds.), 1972. Recognition of ancient sedimentary environments (No. 16). Society of Economic Paleontologists and Mineralogists., Chapter of Criteria for Recognizing Lacustrine Rocks, 108-145.
- Round, F.E., Crawford, R.M., and Mann, D.G., 1990. The Diatoms. Cambridge University Press, Cambridge. https://doi.org/10.1017/ S0025315400059245.
- Sabouri, J., Alimohammadian, H., Haghfarshi, E., Faridi, M., Bruch, A., Scharrer, S., Gabrielyan, I., Khodabande, A., Abasi, F., and Anvari, A., 2012. New Recoveries of The Neogene-Quaternary sedimentary basin of Tabriz city, A Joint Work, Internal report of the Geological Survey of Iran.
- Sanjuan, J., Vicente, A., and Eaton, J. G. 2020. New charophyte flora from the Pine Hollow and Claron formations (southwestern Utah). Taxonomic, biostratigraphic, and paleobiogeographic implications. Review of Palaeobotany and Palynology, 282, 104289. https://doi. org/10.1016/j.revpalbo.2020.104289.
- Schulz-Mirbach, T., and Reichenbacher, B., 2006. Reconstruction of Oligocene and Neogenefreshwater fish faunas an actualistic study on cypriniform otoliths. ActaPalaeontologica Polonica 51, 283–304. http://www.researchgate.net/publication/40663291.
- Schwarzhans, W., Agiadi, K.O., and Carnevale, G., 2020. Late Miocene–Early Pliocene evolution of Mediterranean gobies and their environmental and biogeographic significance. Rivista Italiana di Paleontologia e Stratigrafia, 126(3), 657-724. https://doi.org/10.13130/2039-4942/14185.
- Soulié-Märsche, I., 2008. Charophytes, indicators for low salinity phases in North African sebkhet. Journal of African Earth Sciences, 51(2), 69-76. https://doi.org/10.1016/j.jafrearsci.2007.12.002.
- Stehlin, H. A., 1931. Una mandibula de giraffidae de tokoum (perse): Eclogae Geologicae Helvetiae, v. 24, no. 2, p. 279-275. https://www.kepco.ir/Content/media/image/2021/04/952_orig.pdf.
- Stöcklin, J., and Setudehnia, A., 1991. Stratigraphic Lexicon of Iran, Ministry of Industry and Mines, Geological Survey of Iran, Report No.18: 376p.
- Tucker, M. E. (Ed.), 2001. Sedimentary petrology: an introduction to the origin of sedimentary rocks. John Wiley & Sons. ISBN: 978-0-632-05735-1.
- Ülkümen, N. R., and Yiğitbaş, E.,2007. Pharyngeal teeth, lateral ethmoids, and jaw teeth of fishes and additional fossils from the Late Miocene (Late Khersonian/Early Maeotian) of Eastern Paratethys (Yalova, near Istanbul, Turkey). Turkish Journal of Earth Sciences, 16(2), 211-224. 10.3906/yer-0701-5.
- Van Morkhoven, F.P.C.M., 1963. Post-Palaeozoic Ostracoda, Vol. II, Generic Descriptions. Elsevier, Amsterdam.
- Witt, W., 2010. Late Miocene non-marine ostracods from the Lake Küçükçekmece region, Thrace (Turkey). Zitteliana A 50, 89–101. https://doi.org/10.5282/ubm/epub.11990.
- Yang, B., Dalrymple, R. W., and Chun, S., 2006. The significance of hummocky cross-stratification (HCS) wavelengths: evidence from an open-coast tidal flat, South Korea. Journal of Sedimentary Research, 76(1), 2-8. https://doi.org/10.2110/jsr.2006.01.
- Yavuz-Işık, N., 2008. Vegetational and climatic investigations in the Early Miocene lacustrine deposits of the Güvem basin (Galatean Volcanic Province), NW Central Anatolia, Turkey. Review of Palaeobotany and Palynology, 150(1-4), 130-139. https://doi.org/10.1016/j. revpalbo.2008.02.001.